

(Kort bemærkning).

Houé (KF):

Jeg kan forstå, at oplysningen om mødeprocenter ikke er hr. Thofts, men Monitors, og derfor skal jeg naturligvis ikke interessere mig særlig meget for det her. Men når det fra hr. Thofts side fra talerstolen bliver citeret, kunne det jo komme til at stå som en sandhed, og derfor skal jeg sige for mit eget partis, det konservative folkepartis, vedkommende, at jeg mener, vi stort set altid er mødt fuldtalligt op, egentlig mærkeligt nok, for med de spørgsmål, hr. Thoft og hr. Albrechtsen stiller i det udvalg, var det måske forståeligt, om vi blev væk.

Stinus (RV):

Jeg skal undlade at optage en diskussion med hr. Knud Damgaard om 11 mands udvalget og den rolle, de socialdemokratiske medlemmer af dette udvalg spillede i den berømte eller berygtede Harpoonsag, og ene og alene holde mig til nogle principielle bemærkninger om det forslag, der er til behandling.

Som det allerede af forslagsstillerne er påpeget i bemærkningerne til forslaget, har jeg tidligere på det radikale venstres vegne givet udtryk for, at det såkaldte 11 mands udvalg ikke er og aldrig kan blive et organ, som fører parlamentarisk kontrol med Danmarks forsvarspolitik. Denne opfattelse gælder naturligvis stadig, og jeg kan tilføje, at det radikale venstre i vid udstrækning deler forslagsstillernes bekymring med hensyn til det nuværende 11 mands udvalgs position i forhold til sikkerhedspolitikken.

Det radikale venstre kan således gå ind for det af VS fremsatte forslag, og vi udtrykker håb om, at også de partier, som er repræsenteret i 11 mands udvalget, vil finde det rimeligt af hensyn til den parlamentariske kontrol med Danmarks sikkerhedspolitik at gennemdrøfte dette forslag seriøst under udvalgsarbejdet.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg skal på kristeligt folkepartis vegne afvise forslaget, og jeg skal så undlade at komme med kommentarer til det, forsvarsministeren sagde. Men enhver, der har lidt forstand på politik, ved jo nok, at det ikke er ualmindeligt, at man i en regering drøfter

tingene og så fremlægger dem. Det gælder, hvad enten det er en socialdemokratisk regering eller en anden regering.

Hvad angår 11 mands udvalget, synes jeg, der er redegjort vældig godt for det, og det er da klart, at det flertal, der står bag forsvarsforliget, også i finansudvalget vil kunne afgøre tingene.

Nør Christensen (CD):

Under henvisning til mit forrige indlæg skal jeg om dette forslag om en styrkelse af den parlamentariske kontrol med sikkerhedspolitikken bemærke, at det også må omfatte den forsvarspolitiske del. Vi har forsvarsudvalget, og vi har 11 mands udvalget, og med den orientering, ministeren giver de to grupper, mener jeg, der er fuld kontrol over de sager, der angår Danmarks forsvars- og sikkerhedspolitik.

Jeg kan også henvise til ministerens årlige redegørelse, som indeholder mange og væsentlige oplysninger om det danske forsvar.

Vi mener, at folketingset på forsvarlig måde bliver orienteret om Danmarks sikkerheds- og forsvarspolitik gennem ministerens redegørelse, i det udenrigspolitiske nævn og i debatten i det hele taget. Vi mener, at den parlamentariske kontrol med regeringens forsvars- og sikkerhedspolitik er fuldt tilstrækkelig, og vi kan derfor ikke støtte det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Dohrmann (FP):

Under henvisning til det, jeg sagde under forrige punkt på dagsordenen, skal jeg afvise forslaget.

Arentoft (KF):

Det, der kalder mig herop, er VS' bemærkninger til forslaget, som jeg har læst igennem med megen omhu og derved pludselig konstateret, at man har forsøgt at tage min person og en udtalelse fra den 2. februar 1982 til indtægt for forslaget.

Jeg vil lige tillade mig at citere, hvad man skriver i bemærkningerne:

»Som en interessant detalje kan i den forbindelse oplyses, at kravet om, at forsvarsudvalget orienteres om de oplysninger, som 11 mands udvalget modtager, finder god støtte i en bemærkning, John Arentoft, dengang medlem af fremskridtspartiets gruppe, nu